

Có sự cho chiến lược an ninh của Nga rất đơn giản: Giữ vành đai láng giềng ổn định, làm NATO yếu, giữ Trung Quốc ổn định và khiến Mỹ tập trung vào nội khác. Khi thấy môi trường an ninh xung quanh ổn định và có thể tiên đoán được, thì Nga không có nhu cầu can thiệp. Nhưng khi nảy sinh sự bất ổn và khủng hoảng xuất hiện, thì Nga phải ứng minh mẽ.

Thời gian gần đây người ta nói nhiều về sự khó đoán của chính sách đối ngoại Nga và sự không chắc chắn là kết quả của việc đó. Trên thực tế, những lợi ích của Moskva khá gìi hơn và chủ tập trung vào những nước bên ngoài gần kề. Hiểu cách nước Nga ưu tiên những thách thức an ninh của mình và cách nước này đánh giá tình hình an ninh bên ngoài là điểm khởi đầu để làm rõ phần lớn sự không chắc chắn về việc đưa Á-Âu ngày nay. Phân tích này tập trung vào những tình huống quan trọng mà năm nay có thể phát triển thành những thách thức tiềm ẩn với lợi ích của Nga, gây ra phần lớn của Moskva.

Chỉ hai năm kể từ khi nước Nga thấy mình bị giã cùn lực đưa chính trị. Liên Nga có thể tránh cùn lực này một cách có chủ tâm không? Chúng tôi nghĩ là không. Về bản chất, gió nổi lên do áp lực chênh lệch giữa các vùng. Trong chính trị cũng tương tự như vậy, xung đột nổi lên từ một thay đổi trong cân bằng quyền lực và sự phá hủy hiện trạng. Sự sụp đổ của các chủ đề tại Ukraine và Trung Đông tạo ra các vùng áp suất thấp, kéo các quốc gia láng giềng vào trận bão khu vực. Sau khi thấy mình bị trong một cùn bão mạnh, Moskva đã có sự lựa chọn. Nga đã có thể hợp tác các lá buồm của mình và đi xuôi chiều gió, những Nga muốn giữ hàng đi của mình cho dù đi đâu đó nghĩa là phải đi ngược chiều gió.

Sự tiến công của Moskva đã đạt được thành công: Nước Nga đang nắm giữ thế chủ động và xử lý những hoảng một cách khôn ngoan cho mục đích riêng của mình. Tuy nhiên, trong mấy tháng gần đây, Nga đánh mất ít nhất hai cú đòn nặng cộm. Cú thế nhất, tính sai hậu quả của những sự phản kháng của quân chúng ở Kiev vào cuối năm 2014; cú thế hai, đánh giá thấp nguy cơ một sự khiêu khích quân sự của Thổ Nhĩ Kỳ trong chiến dịch của Nga tại Syria. Dù Moskva có cùn trạng đơn mỳy chúng nào trong chính sách đối ngoại, thì những điểm mù vốn có gây rắc rối cho bất kể người đi đầu hành có kinh nghiệm nào.

Trong thế giới quan của mình, Nga là nước lớn theo chủ nghĩa sô-vanh và là đầu thế có quyền lực cũng. Nước Nga hiện đại là một bên tham gia duy trì hiện trạng, tập trung chủ yếu vào các nước gần nhất. Không phải những ưu tiên về an ninh cũng như tài nguyên buồm Moskva phải triển khai sức mạnh vượt ra ngoài biên giới quốc gia hàng nghìn km. Có sự cho chiến lược an ninh của Nga rất đơn giản: giữ vành đai láng giềng ổn định, làm NATO yếu, giữ Trung Quốc ở gần và khiến Mỹ tập trung vào nơi khác. Nga ủng hộ và tuân thủ các quy tắc quốc tế, những chủ đề khi một bên thế ba làm hỏng hiện trạng và làm tổn hại đến các lợi ích an ninh của Moskva. Khi thấy môi trường an ninh xung quanh ổn định và có thể tiên đoán được, thì Nga không có nhu cầu can thiệp. Những khi nảy sinh sự bất ổn và khủng hoảng

xuất hiện, thì Nga phải ứng minh mẽ.

Lôgic của đường phân giới M-Nga

Nga nhìn về thế của mình trong địa chính trị ngày nay như thế nào? Rõ ràng là sự cạnh tranh giữa hai trung tâm địa chính trị trong yếu – là M và Trung Quốc – trong việc xác định các quy tắc của trật tự quốc tế là một quá trình minh định của thế kỷ XXI. Và khi khi Tây Dông đang dần mất đi trong lòng của mình, M đã dịch chuyển từ một vùng sang báo về chế độ của mình. Chiến lược này của M có thể được gọi là “vùng khép kín mới”, nghĩa là, tạo ra các vùng riêng biệt được bao bọc bằng lợi các địa thế (đầu tiên và quan trọng nhất là Trung Quốc) bằng các rào cản kinh tế, chính trị và các loại khác.

Kết quả là Moskva đánh giá chính sách của M đối với Nga như một cuộc tấn công phòng ngừa được thực hiện trước khi Nga khôi phục về thế lực của mình sau thế kỷ khủng hoảng. Theo đánh giá của Moskva, Washington nhìn thấy khả năng của Nga, báo sâu trong lòng địa, khó trở thành một địa thế kinh tế quan trọng và do đó không thể thành lập một trung tâm quyền lực thay thế tại địa Á-Âu. Một nước Nga suy yếu sẽ khiếm sẽ sẽ bành trướng của Trung Quốc, và buộc phải trở thành một địa tác của M trong dự án lớn của Washington ở thế kỷ XXI: Kiểm soát Trung Quốc. Và chúng nào giới tinh hoa M còn hưởng tại mức tiêu lãnh đạo toàn cầu, thì không có sự thay thế cho chiến lược làm suy yếu Nga của M. Và tìm kiếm một âm mưu trong chiến lược này là vô ích – Nga chỉ tình cờ xuất hiện trong kế hoạch của M. Dù giới tinh hoa Nga thân M hoặc chúng M cũng không quan trọng với Washington; quan điểm của họ chỉ ảnh hưởng đến cách M giành được mức tiêu. Khi Putin là tổng thống Nga, Washington không khen địa thế để tránh rắc rối, và có thể dễ dàng ngăn chặn Moskva.

Do giới tinh hoa M không có ý định lãnh đạo toàn cầu, nên Moskva không thể có thế yếu. Nga luôn luôn phải chịu áp lực ngày càng lớn từ các nền văn minh địa thế phía Tây và phía Nam. Mục tiêu của cuộc chiến tranh phát hiện nay là làm Nga kiệt quệ, khiến Nga sẽ dùng các nguồn tài nguyên có giới hạn của mình, tạo ra những cảm giác về sự tuyệt vọng và tất yếu sắp đổ trong công chúng. Trong hoàn cảnh này, Nga phải né tránh các cuộc tấn công trực diện và đánh lạc hướng người tấn công, chuyển tiền tuyến ra xa lãnh thổ của mình.

Nội lực đầu tiên của Nga giành thế chủ động là "chuyển hướng về phương Đông" và Hội nghị thượng đỉnh BRICS 2015 tại Ufa, nhằm huy động các đồng minh. Nhưng nội lực này chỉ thành công một phần. Các nước BRICS không sẵn sàng hy sinh mối quan hệ của họ với Mỹ, và "chuyển hướng" đã không thể mang lại kết quả nhanh chóng làm ảnh hưởng đến cân bằng quyền lực hiện tại.

Nội lực thứ hai thành công hơn là chiến dịch của Nga ở Syria. Số kết quả của châu Âu vì Ukraine và khủng hoảng di cư đóng góp vào thành công này. Nhưng lý do chính là sự bất lực trong chính sách của Mỹ, giữa một tiêu đề tuyên bố là lật đổ Bashar al-Assad và không thể cho phép IS chiến thắng. Trong khi cố gắng tìm một lối ra, Mỹ tạm thời quyết định chấp nhận đề nghị của Nga thay đổi trò chơi. Nhưng một tiêu chuẩn bất Moskva đầu hàng không bao giờ mất. Và một dù đây không phải là một tiêu chuẩn ngắn hạn chỉ chốt, nhưng Washington sẽ luôn sẽ dùng các khả năng có thể nhằm làm suy yếu Moskva.

Khủng hoảng ở Syria và xung đột với Thổ Nhĩ Kỳ

Theo quan điểm của Nga, cho phép IS giành quyền kiểm soát Syria và Iraq đồng nghĩa với một dòng máu những kẻ khủng bố được đào tạo kỹ thuật vào Bắc Kavkaz và Trung Á trong 5 năm. Theo một số ước tính, trong số 70 nghìn chiến binh IS, có đến 5.000 hoặc là người Nga hoặc công dân của các nước SNG. Khi trở về nhà họ sẽ có ảnh hưởng rất lớn đến tình hình vốn đã mong manh trong các nước cộng hòa của Nga ở Caucasus và Trung Á. Trong bối cảnh này, Moskva tin rằng chúng tôi người Hồi giáo ở Trung Đông để tên kém hơn tại Nga.

Chiến lược của Nga tại Syria đang thu hẹp lại, giành nhiều thắng lợi với nguồn lực tại thiều và một để liên quan tương đối thấp. Nhưng có cái mình muốn, Nga sẽ không hy vọng đi tới hoàn toàn mà chỉ cần làm rơi lo ngại của sự hiện tại của khủng bố. Nga có thể bắt đầu thân thiện tại Damascus dưới hình thức này hay hình thức khác, từng công nhận cần có sự hiện diện đầu tiên của mình ở phía Trung Đông và duy trì vai trò lãnh đạo trong các dự án khí đốt ở ngoài khơi Syria, Cyprus và Israel.

Nga sẽ công nhận vị trí của mình tại Trung Đông với tư cách là một quốc gia có thể thực hiện các chiến dịch quân sự viễn chinh. Chiến dịch tại Syria thể hiện tính hiệu quả, để chính xác và để tin cậy về khả năng về khí của Nga, liên lạc bằng vệ tinh và hệ thống định vị GLONASS. Tất cả điều này chúng tôi rõ ràng Moskva giờ đây

chúng quyên trong chiến tranh ở thế kỷ XXI.

Lợi ích tiềm tàng Nga có được từ chiến dịch Syria là rất lớn, nhưng rủi ro cũng lớn như vậy. Nga vô tình đã gây ra sự đối đầu với một cường quốc khu vực quan trọng là Thổ Nhĩ Kỳ. Mọi quan tâm của Ankara là lật đổ Bashar al-Assad, và sự đồng cuốc chiến với IS chống lại các nhóm vũ trang ngụy Kurd ở Syria. Đây không phải là mối lo ngại khác biệt khu vực phát sinh giữa Nga và Thổ Nhĩ Kỳ, nhưng cũng đã một thế kỷ trôi qua kể từ khi sự đồng vũ lực chống lại nhau.

Kịch bản xấu nhất là Ankara và Moskva có thể trở thành những bên đầu tiên tham gia một cuộc cách mạng rơi vào chiến tranh, nơi không có biên giới hoặc hàng nghìn nhân dân, nhưng là nơi thiệt hại nặng nề về các vũ khí không gian, hệ thống thông tin liên lạc, các trung tâm hậu cần và cơ sở hạ tầng Internet.

Tuy nhiên, rủi ro tiềm ẩn lớn nhất của Nga là bị kéo vào cuộc đối đầu Sunni-Shiite của Iran, đang bị liên minh các quốc gia theo dòng Sunni do Saudi Arabia dẫn đầu chống lại. Khi tính đến việc đa số ngụy Hồi giáo Nga là ngụy Sunni, Moskva nên được biết thận trọng.

Trong bối cảnh này, Nga sẽ khó đàm phán với ngụy Sunni ở Syria hiện đang chống IS. Dựa trên kinh nghiệm ở Chechnya, Nga sẽ hướng đến giải quyết xung đột Syria bằng cách cho phép chế độ này hợp tác với các nhà lãnh đạo của cộng đồng ngụy Sunni hiện đã sẵn sàng tham gia cuộc chiến chống khủng bố. Trong trường hợp thành công, họ sẽ là ngụy lập đầy kho tàng trữ quyên lực sau khi IS thất bại, giống như những gì đã xảy ra với gia đình Kadyrov ở Chechnya.

Cần cảnh ung thế khủng bố thánh chiến

Các khu vực nơi các nhóm thánh chiến vũ trang hoạt động tự nhiên liên kết chặt chẽ với nhau. Dòng chảy các chiến binh từ Palestine, Libya, Syria và Afghanistan đến Caucasus và Trung Á và trở lại đang là một vấn đề cấp bách. Thêm nữa nếu các liên minh chiến đấu chống khủng bố ở Syria thành công thì cũng không phải là hệ thống chế nhạo khủng bố nói chung. Hầu hết các chiến binh thiện nguyện nhất và chủ huy của họ chủ yếu di chuyển từ Syria đến các nước khác (Iraq, Libya, Mali, Afghanistan, Somalia và v.v.). Cuộc khủng hoảng không thể khốc phác được đang đe dọa các thế chế nhà nước ở Trung Đông và châu Phi cũng khuyến khích khủng hoảng phác họa của lính đánh thuê thánh chiến. Hơn nữa, trong vài năm qua lính

đánh thuê nhỏ vậy đã đến để thúc các mạng lưới kinh tế tại phạm toàn cầu và tìm sự hỗ trợ của một số giới chức nhà nước. Các nhóm nhỏ vậy một rất ít chi phí để duy trì và có thể để gây một ấn định toàn bộ một khu vực.

Giống như một cơn bệnh ung thư, chủ nghĩa khủng bố quốc tế là nguy hiểm vì nguy cơ di căn, và đúng là khó để đoán sự xuất hiện của nó ở một nơi nào đó hoặc trong một thời gian nhất định. Kịch bản tồi tệ nhất đối với Nga sẽ là sự sụp đổ của một quốc gia Trung Á yếu và nghèo, và sự biến đổi của nó thành một lãnh thổ không thể kiểm soát do các nhóm võ trang có cách giới thích riêng và luật Sharia cai trị. Triền vọng này là để bất nguy hiểm lúc này, khi mà Nga không có nhiệm vụ quân lực hỗ trợ các đồng minh nhỏ đã làm bản nệm trộm; việc giảm mạnh đầu tư cho Kyrgyzstan là triền vọng đáng đầu tiên.

Trở lại chính chúng tôi kịch bản Trung Á này là nền kinh tế Nga. Các cuộc cách mạng và nội chiến đều có đồng lực nhân khẩu của chính chúng, và chúng nào những người đàn ông trẻ tuổi từ Tajikistan, Uzbekistan và Kyrgyzstan có thể đến và làm nên sinh sống tại Nga, họ sẽ không tham gia phong trào thánh chiến để lật đổ chế độ chính trị ở nước mình. Triền vọng đáng đầu tiên của mọi đe dọa mọi xuất hiện sẽ không phải là các sự kiện chính trị trong nước ở các nước cộng hòa hậu Xô Viết nghèo, mà là sự tăng trưởng qua thặng dư trong các lĩnh vực của nền kinh tế Nga vốn vốn dựa vào lao động không có tay nghề đông đảo, như xây dựng, bán lẻ và bán buôn thương mại, nhà ở và dịch vụ công đồng.

Cùng với việc giảm tăng trưởng trong lĩnh vực xây dựng của Nga, tình huống khó khăn nhất trong năm 2016 sẽ ở Tajikistan, nơi các nhà lãnh đạo hiện nay đang làm các công việc trộm trộm hơn qua việc thặng dư đàn áp phe đối lập Hồi giáo. Biện pháp này bị coi là vi phạm hiện trạng, một bộ quy tắc hòa bình chớm dạt cuộc nội chiến 1992-1997 tại nước này. Vào thời điểm đó, cho phép người Hồi giáo tham gia đời sống chính trị là một trong những điều kiện quan trọng nhất để kết thúc đời đầu. Sự chuyển đổi đồng Phúc Hồi giáo của các nhà chức trách Tajik đã leo thang, tạo ra mọi đe dọa về một liên minh chiến thuật với nhiều nhóm cực đoan hơn. Khi những việc một cuộc nội chiến mới ở Tajikistan tất yếu sẽ buộc Nga phải can thiệp.

Tình hình tại Nagorny-Karabakh

Cuộc xung đột Nagorny-Karabakh vẫn là một trong những thách thức nguy hiểm nhất ở vùng Caucasus. Đã sang năm 2016 mà mọi bên xung đột vẫn không có bất kỳ dấu hiệu thỏa hiệp nào và các vấn đề mấu chốt như: vị thế của Nagorny-Karabakh và một số vùng lãnh thổ Azerbaijan khác do lực lượng Armenia kiểm soát cũng như vấn đề người tị nạn.

Khả năng cuộc xung đột Nagorny-Karabakh trở nên trầm trọng thêm làm căng Nga và phương Tây lo sợ. Việc làm "tan băng" có thể dẫn đến triển khai quân gìn giữ hòa bình quốc tế khi Iran lo lắng, dù nước này tuyên bố xung đột phải được giải quyết không có sự tham gia của bất kỳ quyên lực bên ngoài nào. Tuy nhiên, trong bối cảnh hợp tác chiến lược giữa Azerbaijan và Thổ Nhĩ Kỳ cũng như giữa Armenia và Nga, cuộc đời của Nga-Thổ làm tăng nguy cơ xung đột lây lan vượt xa khu vực Caucasus.

Đối với Nga, sự tan vỡ của hiệp ước mong manh này sẽ mang lại những hậu quả kinh khủng. Trước hết, nó đưa ra câu hỏi về triển vọng của các dự án tích hợp Á-Âu (Tổ chức hiệp ước an ninh tập thể - CSTO và Liên minh kinh tế Á-Âu - EEU), vì không có sự đồng thuận giữa các thành viên và hợp tác chính trị và quân sự cho Armenia. Thứ hai, nó có khả năng làm sâu sắc xung đột và lợi ích giữa Moskva và Baku, và thậm chí có thể lặp lại kịch bản của Gruzia năm 2008. Thứ ba, sẽ suy yếu vị thế của Nga chắc chắn sẽ dẫn đến một số người đồng nghiệp đồng nghiệp quốc tế hóa rằng tiến trình hòa bình, điều này tất yếu sẽ làm giảm ảnh hưởng của Nga.

Hai điều kiện chính cần có cho kịch bản tiêu cực phát triển tại Nagorny-Karabakh là sự xói mòn của cuộc đời Nga-Thổ, và sự leo thang vô cớ là kết quả của các vụ xô xát ngày càng tăng trên biên giới. Cuộc xung đột với Moskva có thể đẩy Ankara đến chỗ tăng cường hợp tác quân sự cho Azerbaijan nhằm tăng sức ép lên cả Nagorny-Karabakh không được công nhận lẫn chính Armenia. Tuy nhiên, cán cân quân sự và chính trị giữa Yerevan và Baku sẽ không cho phép bên nào đột ngột lợi thế áp đảo, và sẽ kiểm soát xung đột.

Ukraine năm 2016

Trong lúc căng thẳng cuộc khủng hoảng tị nạn từ Ukraine năm 2016 sẽ được xác định bằng tình hình chính trị ở Kiev. Trong việc thực hiện các Hiệp định Minsk, quá bóng tối lâu đã nằm ở phía Ukraine. Trong nửa đầu năm nay, Ukraine sẽ sẵn sàng để hiện pháp mà sẽ thiết lập một vị thế được biết cho vùng Donbass trong quốc gia và

thiết lập các quy tắc cho các cuộc bầu cử địa phương ở một số khu vực vùng Donetsk và Luhansk. Về mặt lý thuyết, ban lãnh đạo Ukraine có thể đồng ý giới quy định xung đột, mặc dù sự thật là, giới lãnh đạo đã cố gắng hết sức tránh điểu này. Trên thực tế, vấn đề không có khả năng xảy ra làm điểu đó.

Các cuộc bầu cử thành phố mới nhất cho thấy Tổng thống Petro Poroshenko đã bị lợi dụng này khi ông được toàn quyền ban hành các cải cách. Giờ đây thì ông đang giám sát, liên minh cộng đồng đang yêu đi và về thì của đồng minh chỉ chỉ tại nghị viện của ông Poroshenko là Thủ tướng Yatsenyuk đang bị lung lay. Dù có muốn, tổng thống cũng sẽ không thể đạt được sự ủng hộ cần thiết trong Quốc hội Ukraine (Rada) về mặt thỏa hiệp cho Donbass. Nếu chính phủ của Ukraine chỉ chỉ nên quá khích với sự suy yếu về chính phủ đang diễn ra của chính phủ trung ương.

Hai điều kiện của cuộc khủng hoảng Donbass sẽ kéo dài cho đến năm sau của năm 2016. Điều kiện đầu tiên là sự thất bại về sự đàm phán do Tổng thống đề xuất. Những sự đàm phán này không tuân thủ các Hiệp định Minsk; tuy nhiên, các nhà chức trách Ukraine đã đề cập đến chúng như là bằng chứng cam kết của họ với Minsk. Nếu không thông qua chúng trong phiên họp hiện tại, Rada sẽ không thể thảo luận về sự đàm phán thêm một năm nữa.

Điều kiện thứ hai là một cuộc bỏ phiếu cho đề luật về bầu cử tại Donbass, mà hai bên xung đột (Kiev và các phe quân) cần phải thông qua. Xét theo tình hình hiện nay, thì về thì của hai bên không đồng ý, và thật khó hình dung đề luật sẽ được chấp thuận – chưa tính đến việc bỏ phiếu của Rada, vấn đề là nếu các yêu cầu đồng ý đã phát sinh và cần trả về địa phương ra cải cách hiện hành của tổng thống.

Nhiều khả năng nhất trong tháng Hai hoặc tháng Ba sẽ rõ được là một giải pháp, hoặc ít nhất các bước đi quan trọng tiên tại giải pháp đó, sẽ không có được trong năm đầu của năm 2016. Điều này ngụ ý rằng điều kiện thì là liệu Ukraine có sẵn sàng tiếp tục các hành động thù địch hay không.

Ngay cả ta hầu như không mong đợi một cuộc chiến tranh toàn diện mới tại Donbass. Kết quả của các cuộc đồng ý về trang trước đây giữa Kiev và các nước Cộng hòa Nhân dân không để lại nhiều hy vọng cho Kiev. Bên cạnh đó, Nga được biết quan tâm không đến Donetsk và Luhansk. Các đồng tác Tây Âu trong "Bức thư Normandy"

Cũng chẳng lẽ vì chiến tranh, đi đâu mà Paris và Berlin xem như mọi đe dọa về an ninh của châu lục này. Tuy nhiên, do các cuộc đấu tranh chính trị nội bộ của Ukraine, nên có khả năng Kiev sẽ quyết định phát động một cuộc tấn công mới ở Donbass.

Trong trường hợp chiến tranh tiếp tục, các nước Cộng hòa nhân dân Donetsk và Luhansk (DNR và LNR) có một mục tiêu chính trị rõ ràng: giành quyền kiểm soát toàn bộ lãnh thổ của vùng Donetsk và Luhansk. Vì vậy Kiev, nguy cơ quân sự chính là một các thế trận mới ở Donbass, nếu chiến dịch mới thất bại. Quyết định của Moskva hẳn sẽ phần kích của lực lượng dân quân Donbass sẽ phụ thuộc vào hai điếu kiện. Thứ nhất, Nga thấy được vị trí giá trị của các đối tác Ukraine mà Nga có xu hướng lắng nghe trong thời điểm quan trọng. Thứ hai, liệu Moskva có đặt được hiệu quả bất đồng với Berlin và Paris trong việc công nhận trách nhiệm của Kiev đối với việc tiến hành các hoạt động thù địch.

Chúng ta cần nhận mạnh là của Donbass nên Moskva đâu không muốn một cuộc chiến tranh mới. Nó sẽ gây ra rủi ro rất lớn và thiệt hại khủng khiếp không thể tránh khỏi. Như chiến dịch tại Syria, Nga bắt đầu tìm một cách làm mới trong quan hệ với Tây Âu và rất bất giá trị của thành công này. Các nhà chức trách Kiev vẫn còn được lòng Tây Âu đến mức nó không thể công nhận trách nhiệm của họ đối với cuộc nội chiến. Nhận ra vị trí ngoại giao của mình đang xuống đi, Ukraine khó dám bắt đầu một cuộc chiến mới trong những điếu kiện không chắc chắn như vậy.

Cùng lúc, Kiev sẽ nên lắng tìm động minh không phải MĐ mà đang hỏi một cuộc chiến như vậy chẳng Donbass. Sự tham gia của Thổ Nhĩ Kỳ vẫn đang bị tranh cãi nhiều ở Ukraine vẫn còn gây nghi ngờ. Thông thường, Ankara sẽ làm một thế để dọa Moskva bằng cách hỗ trợ các thế lực cấp tiến Tatar ở Crimea hoặc phe điếu hầu Kiev. Tuy nhiên, thật khó tin rằng sẽ dính líu quân sự của Thổ Nhĩ Kỳ ở Ukraine được Washington ủng hộ; đây là điếu mà liên minh này có thể không cần.

Rất khó để quyết định nhanh cuộc khủng hoảng Ukraine, nhưng chiến tranh thì được. Có vẻ như tình hình của năm 2015 sẽ lặp lại vào năm 2016: Kiev sẽ tiếp tục gây sức ép lên Donbass bằng cách bắn phá và bao vây, tránh các cuộc đàm phán có ý nghĩa về một giải pháp. Những người kiên nhẫn nhất sẽ thắng thế.

Xung đột tiềm tàng ở châu Á

Chiến tranh Mỹ-Trung sẽ quyết định các mối đe dọa an ninh trong khu vực Đông Á. Công chúng đang gia tăng trong quan hệ giữa Bắc Kinh và các đồng minh quân sự quan trọng nhất của Washington trong khu vực là Nhật Bản và Úc. Những điểm an ninh đáng lo ngại nhất của Đông Á năm 2016 sẽ là vấn đề Đài Loan và bất đồng ngày càng tăng ở các vùng biển Hoa Đông và Biển Đông.

Chiến thắng của đảng Dân Tiến (DPP) trong cuộc bầu cử tổng thống tại Đài Loan đã đặt lại nghi vấn bất ổn. Nếu DPP công khai bác bỏ nguyên tắc một quốc gia hoặc tuyên bố nhận thức lập của Đài Bắc, Bắc Kinh sẽ không có gì để làm ngoài sử dụng sức mạnh quân sự để trấn áp cái mà họ nhìn nhận là những kẻ ly khai. Lần đầu tiên trong bốn năm qua nguy cơ của kịch bản này đã khiến Washington tiếp tục chuyển giao vũ khí cho Đài Loan: năm 2016 kế hoạch cung cấp vũ khí lên đến 1,8 tỷ USD. Bắc Kinh coi bước này là tín hiệu trực tiếp về việc ủng hộ các nhà chức trách Đài Loan, và dìm bèo sẽ có phần ủng hộ gay gắt. Ngược lại ta chắc rằng Trung Quốc sẽ không chấp nhận ra các biện pháp trừng phạt chống lại các nhà cung cấp vũ khí lớn cho Đài Loan, mà còn gây áp lực cho các công ty Mỹ đang hoạt động tại thị trường Trung Quốc.

Nguồn gốc thông tin xuyên cửa sổ bất đồng ở Đông Á là sự can thiệp tích cực của Washington vào các xung đột lãnh thổ ở các vùng biển Hoa Đông và Biển Đông. Tháng 10/2015, tàu khu trục USS Lassen bất ngờ tuần tra trong khu vực 12 hải lý của các đảo nhân tạo do Trung Quốc xây dựng ở Biển Đông, và trong tháng 12, các máy bay ném bom của Mỹ đã bay gần quần đảo Trường Sa. Phần ủng hộ của Bắc Kinh với những hành động như vậy có thể rất đáng ngạc nhiên. Các thế lực này sẽ nghiêm túc trong các ý định của mình, ngày 17/12/2015, một tàu ngầm Trung Quốc đã tiến hành cuộc tấn công mô phỏng vào tàu sân bay USS Ronald Reagan. Nếu hai bên tiếp tục kiểu hành vi quân sự nguy hiểm này, thì rủi ro của một vụ va chạm là cao. Hai bên đã có một vụ va chạm tại năm 2001, khi một máy bay phản lực của Trung Quốc đâm vào một máy bay trinh sát EP-3 của Mỹ. Ngoài ra, Trung Quốc và Mỹ có khả năng gia tăng các hoạt động thù địch trực tiếp nhau trên không gian mỏng trong năm 2016.

Các hoạt động của Úc và Nhật Bản ở các vùng biển Hoa Đông và Biển Đông gây thêm một thất vọng nữa cho Bắc Kinh. Tokyo đã định đặt các khẩu đội pháo và tàu đổ bộ theo hai trục hòn đảo trên một dải đất rộng 1.400 km để chặn tàu quân sự Trung Quốc di chuyển về phía Tây Thái Bình Dương. Tháng 8/2015, Nhật Bản đã thông qua ngân sách quân sự lớn nhất trong lịch sử sau Chiến tranh thế giới thứ hai (27 tỷ USD). Và trong Hội nghị thượng đỉnh APEC, Thủ tướng Shinzo Abe nói

Trong những ông sẵn sàng xem xét tham gia tuấn tra các vùng lãnh thổ tranh chấp ở Biển Đông. Trong thế, các chuyến bay của Úc qua các đảo tranh chấp làm Trung Quốc khó chịu nhiều hơn lo ngại. Tuy nhiên, khi những mặt và chạm vào trang với tàu quân sự Nhật Bản hoặc Úc là cao. Báo Kinh tin rằng Washington chưa muốn bỏ cuộc vào một cuộc xung đột toàn diện với Trung Quốc, dù là vì lợi ích của các đồng minh chế chế, trong khi hình ảnh của Nhật Bản là kẻ thù lịch sử của Trung Quốc vẫn có thể kích thích sự leo thang.

Những rủi ro chính của Nga năm 2016

Các tác giả có quan điểm tiêu cực về tương lai của liên trung phát chế Nga trong năm 2016. Liên này sẽ không được đổ bộ vì phải đáp ứng một số điều kiện sau: Hiệp định Minsk-2 phải được thực hiện đầy đủ, các hành động khiêu khích quân sự ở Donbass phải dừng lại, những người phải đổi liên trung phát của EU phải thông những người ủng hộ và chính EU phải sẵn sàng tiếp chế hợp tác với M trong vấn đề trung phát, hoặc cách khác là Tổng thống Obama phải ủng hộ EU và xóa bỏ liên trung phát nửa năm trước khi kết thúc nhiệm kỳ tổng thống. Tất cả điều này không thể đạt được trong năm 2016. Do đó, liên trung phát sẽ vẫn còn, và Nga cần phải làm quen với trung thái bất lợi trong các vấn đề đối ngoại.

Mặc dù Tây Âu một mặt với Ukraine và xung đột Donbass đóng băng, M sẽ không giẫm chân trên Kiev trong năm 2016, và trong trường hợp xấu nhất, M sẽ chuyển giao vũ khí cho Ukraine. Trên mặt trận Syria, những rủi ro ngắn hạn của Nga do choáng váng với thành công có thể dẫn đến leo thang không kiểm soát trong các mối quan hệ Nga-Th và khi những và chạm trực diện với Ankara. Kết quả là, Nga sẽ mở bày những người muốn nhìn thấy Nga bỏ kết ở Trung Đông và quan hệ với các nước láng giềng tiếp tục xấu đi. Mặc dù mong muốn biểu dương sức mạnh mới khi có dịp, Nga có thể không rơi vào những cái bẫy nhử vẫy trong tương lai: Syria không phải là tuyến đầu chính của Nga.

Năm 2016, làn sóng phá hủy tiếp Trung Đông sẽ làm tăng nguy cơ leo thang xung đột ở vùng Caucasus, Nagorny-Karabakh và ở Trung Á, đặc biệt là bất ổn gia tăng ở Tajikistan. Tình trạng náo động trong dân chúng bên trong các đồng minh SNG của Nga có thể đẩy lên câu hỏi về sự dính líu của Moskva.

Các nền kinh tế lớn nhất thế giới sẽ tiếp tục không tiến triển, giá dầu sẽ giảm

thực tế. Những việc mà vùng khu vực hoạt động quân sự ở Trung Đông, sự trỗi dậy thêm các căng thẳng Saudi Arabia-Iran hay bất ổn tại Saudi Arabia có thể làm thay đổi hoàn toàn những tính toán này.

Trung Quốc, Ấn Độ, Brazil và Nam Phi sẽ kết nối với các vấn đề quốc nội. Và mặc dù đang cảm thấy về thế của Nga ở châu Á và khu vực Mỹ Latinh, các ngân hàng và các doanh nghiệp của những nước này sẽ không làm bất cứ điều gì gây rắc rối trong quan hệ của họ với Mỹ.

Lựa chọn giữa hai điều tồi tệ

Rõ ràng là trong năm 2016, Nga sẽ phải chọn giữa những thay thế xấu và rất xấu. Ngay cả ta dự kiến một thay đổi tích cực trong chót vót 7 hay 8 năm tới khi thế hệ lãnh đạo mới lên nắm quyền tại Mỹ và châu Âu có thể một lần nữa xem Nga là một đồng minh chiến lược và đối tác kinh doanh.

Moskva có thể làm gì để hiện thực hóa khả năng này và để tăng các cơ hội của chính mình?

Trước hết, Nga cần thận trọng báo về quyền lực của mình và tránh bị lôi kéo vào các cuộc chiến tranh quy mô toàn diện và dài lâu kéo dài. Cho đến giờ Nga đã thành công.

Thứ hai, Nga phải kiên nhẫn xây dựng mối quan hệ với Tây Âu mà các nước này đang dần nhún ra tầm quan trọng của việc duy trì đối thoại chính trị và quan hệ kinh tế với Nga. Các cuộc bầu cử sắp tới ở các nước châu Âu chật chịt và Mỹ mang đến hy vọng rằng tình đoàn kết xuyên Đại Tây Dương sẽ không còn là một chân lý đương nhiên và châu Âu cuối cùng sẽ lấy lại tiếng nói của chính mình.

Thứ ba, Nga không thể để có những bất đồng và hiểu lầm với các nước láng giềng gần nhất và các đồng minh, cụ thể là Trung Quốc, Belarus, Kazakhstan và Armenia. Đây không phải là mối vấn đề về quan hệ giữa các quốc gia, mà là sự cần thiết phải

làm sâu sắc thêm hiểu biết chung giữa các giới tinh hoa, dù là doanh nghiệp, quân đội hay thanh niên.

Cùng, các ưu tiên của Nga trong năm 2016 bao gồm mục tiêu chiến lược là ổn định hóa liên địa Á-Âu lớn hơn như một số báo đề xuất cho sự tiến bộ và thịnh vượng của Nga. Ưu tiên các quan trọng với Nga là hợp tác với Trung Quốc, Ấn Độ, Iran, các đối tác trong Tổ chức Hợp tác Thượng Hải (SCO) và các nước ASEAN tạo ra một hệ thống an ninh tập thể, xây dựng cơ sở hạ tầng giao thông và năng lượng Liên Á, và đề xuất số hình thành một thị trường Âu-Á trị giá 4 tỷ USD đang phát triển nhanh chóng./.

Tác giả Andrey Bezrukov là cố vấn chiến lược tại Rosneft và Phó Giáo sư tại Đại học MGIMO (Nga); Mikhail Mamonov là nhà phân tích cao cấp thuộc Nhóm Phân tích Chính sách Đối ngoại và có văn của Quỹ Châu Âu Nga – Trung; Sergey Markedonov là nhà phân tích cao cấp thuộc Nhóm Phân tích Chính sách Đối ngoại và Phó Giáo sư tại Đại học Quốc gia Nga; Andrey Sushentsov là Phó Giáo sư tại Đại học MGIMO, giám đốc chương trình tại Valdai Club và giám đốc thuộc Nhóm Phân tích Chính sách Đối ngoại. Bài viết đăng trên trang “ [National Interest](#) ”.

Hàng Trà (gt)